

चञ्चल पु० चनुच-अलच् चञ्च गतिं लाति ला-क वा ।
 १कासके, २वायौ शब्दार्थः । ३चपले, ४अस्थिरे च लि०
 अमरः । ५विद्युति, ६लज्जग्राञ्च स्त्री मेदि० । पि-
 प्लव्यां शब्दच० । “चञ्चलचूडं चपलैर्वत्सकुलैः केलि
 परम्” । (कण्वम्) कन्दोम० । “नागजिह्वे चञ्चला”
 भा० क० ७७अ० ।

चञ्चा स्त्री चनुच-अच् । नलनिर्मिते कटभेदे (चाच)
 मेदि० । चञ्चेवेति इवार्थं कन् “लुक् मनुष्ये” इति तस्य
 लुप् । तृणमयपुच्छे लुपिष्यक्तिरनन्तात् स्त्री

चञ्चु पु० चनुच-उन् । १एरण्डवृक्षे मेदि० २मृगे शब्दर० ।
 ३रक्तैरण्डे ४लुङ्चञ्चुवृक्षे राजनि० । ५नाडीचशाके श-
 ब्दार्थचि० (चेचनाडी) स्वाते ६पलशाकभेदे स्त्री
 भावप० । “चिञ्चुचञ्चुचिञ्चुकी च दीर्घपला सति-
 क्तिका । चञ्चुः शीता सरा रज्या स्वादी दोषलयापहा ।
 धातुपटिकरी बल्या मेध्या पिच्छिलिका सृता” । ७पर्णि-
 षामोष्ठे स्त्री वा कङ् । “स्वगचञ्चुपुटद्रोणीपूरणे तव कः
 अमः” चातका० । “करयन्तपदन्तुरालरे व्यालिलञ्चञ्चु
 पुटेन पल्लो” “लुनुदे ननु कण्डुपण्डितः पटुचञ्चु पुटकोटि-
 कुट्टनैः” इति च नैष० । स्वार्थं क । पणिषामोष्ठे स्त्री ।

चञ्चुपत्र पु० चञ्चुरिव पत्रमस्य । चञ्चुशके राजनि० ।
 चञ्चुसृत् पुंस्त्री० चञ्चुं विभक्तिं भट-क्रिप् । पणिषि लिका०
 चञ्चुमत् पुंस्त्री चञ्चुरस्य मनुष्यः । पणिषि हारा०
 स्त्रियां ङीप् ।

चञ्चुर पु० चनुच-उरच् । १पलशाकभेदे चञ्चुनामके शाके
 राजनि० । २दक्षे लि० “पुराणः पुण्यचञ्चुरः” भा०
 आ० ६०४७अ० । “विज्ञाताखिलशास्त्रार्थो लौकिका-
 चारचञ्चुरः” काशी० १०अ० ।

च(चु)ञ्चुल पु० विश्वामित्रवत् हे । “विश्वामित्रस्य च सृता
 इत्युपक्रमे “उदुम्बराक्षभिष्णातास्तारकायणच(चु)ञ्चु-
 लाः” हरि० २७अ० । [शाकभेदे ।

चञ्चुशका न० चञ्चुनामकं चञ्चुसदृशं वा शाकमस्य ।
 चञ्चुसूचि पुंस्त्री० चञ्चुः सूचिरिव यस्य । कारण्डवपणिषि
 स्त्रीत्वपक्षे वा ङीप् । धा० कप् । अत्रैव ।

चट भेदे स्वा० पर० सक० सेट् । चटति अचटौ-अवाटौ ।
 चचाट । चटुः चाटुः ।

चुट बधे भेदे च चु० उभ० सक० सेट् । चाटयति ते अचौचटत् त
 उट्+नेदने बधे उच्चासने स्थानान्तरायने च । “उच्चा-
 टनीयः करतलिक्रानाम्” नैष० । उच्चाटनम् ।

चटक पुंस्त्री० चटति भिनत्ति धान्यादिकम् चट-कुन् ।

१कलविद्धे (चडुद्) अमरः जातित्वेऽपि स्त्रियामजादि-
 त्वात् टाप् नात् ङीप् । स्वार्थं क । चटककोऽप्यत्र ।
 स्त्रियां जातित्वेऽपि टापि लिपका० नित्यं न अत
 इत्त्वम् । तन्मांसगुणादि भावप्र० उक्तं यथा

“चटकः कलविद्धः स्यात् कलिङ्गः कालकण्टकः । कु-
 लिङ्गः शीतलः क्षिप्रः स्वादुः शुक्रकफपदः । सन्नि-
 पातहरो ग्रामचटकश्चातिशुक्लः” । २पिप्ली
 मूले न० अमरटीका । ३श्यामाखगे स्त्री राजनि० ।
 चटका+स्वार्थं क । अतो नेत्त्वम् चटकका चटक्रिका”
 सि० कौ० । चटकस्य चटकाया वा अथर्व० पुमान् अण्
 ऐरक् । चाटकैर चटकापत्वे पुंसि । स्त्रियान्तु अणो
 लुक् । चटका चटकयोः स्त्रापत्वे स्त्री ।

चटकासुख न० चटकाया सुखमिव सुखमस्य । अस्मभेदे
 “लुरप्रैचटकासुखैः” भा० क० ४० अ० । [हेमच० ।

चटकाशिरम् पु० चटकायाः शिर इव । पिप्लीमूले ।

चटचटाय चट-भेदने अच् प्रकारे द्वित्वम् । चटचटम्
 चटचटेत्यव्यक्तं शब्दं वा करोति भृशं चार्थं वा क्यङ्
 नामधातुः आत्म० व्यक्त० सेट् । चटचटायते अचट-
 चटायिष्ट । “ऊतभुक्तेन चाक्षेन भृशं चटचटायते”
 सुशु० । “चामरतिलसिद्धार्थकाशीन् निरन्तरं चट-
 चटायितान्” दशकु० । किप् यङ्बोधात्तपो । चट-
 चटा तादृशशब्दकरणे “ततश्चटचटाशब्दः प्रादुरासीत्
 महारणे” । [हला० ।

चटिका स्त्री चट-वा० रकन् । १पिप्लीमूले २चटकायां
 चटिकाशिरम् न० चटिकायाः शिर इव । पिप्लीमूले
 अमरः । “सर्वे सान्ता अदन्तास्युः” इत्युक्तेः पुषो-
 चटिकाशिरोऽप्यत्र भरतः ।

चटु पु० चट-ङन् । १प्रियवाक्ये, २व्रतिनामासनभेदे, ३उदरे
 च मेदि० । प्रियवाक्ये न० संक्षि० । “आयां निज-
 स्त्रीचटुलालसानाम्” माघः ।

चटुल लि० चट-उलच् । १चञ्चले, चपले हेमच० । २वि-
 द्युति स्त्री जटाधरः । “मदेन किञ्चिच्चटुलालसानां”
 “आयस्तमेवत जनश्चटुलायपादम्” चञ्चूयदष्टचटु-
 लाह्रियताकयाऽन्ये” माघः । “लासातिमात्रचटुलैः
 अरतः सुनैः” रघुः ।

चटूलोल लि० चटौ उल्लोलः । १चाटुकारबोले २चञ्चले
 लिका० ३छन्द्रे एणादिको० सुचञ्चले हारा० ।